

Miksi tutkimus on tärkeää?

Miksi tieteen vapaus on turvattava?

Miksi tutkimus on tärkeää koko yhteiskunnalle?

- Tutkimus rakentaa perustaa sivistykselle, koulutukselle, innovaatioille, laadukkaalle päätöksenteolle ja yhteiskunnalliselle resilienssille.
- Yhteiskunnan suurimmat haasteet – kuten ilmastonmuutos, teknologinen murros tai sosiaaliset muutokset – ovat monimutkaisia. Niiden ratkaisujen löytäminen vaatii monien tieteenalojen tuloksia ja yhteistyötä.
- Tutkimuksessa tietoa syntyy myös varsinaisen tutkimuskysymyksen ympäriltä – tämä tieto voi olla ratkaisevaa esimerkiksi uusien innovaatioiden tai yhteiskunnallisten uudistusten kannalta.

Miksi pitkäjänteistä tutkimusta ja kaikkia tieteenaloja tarvitaan?

- Emme voi ennustaa, mikä tieto on tulevaisuudessa tarpeellista. Juuri tästä syystä tieteellisen ja taiteellisen tutkimuksen ja tieteenalojen vapaus on tärkeää.
- Jos tutkimusta tehtäisiin vain etukäteen määriteltuihin käytännön tarpeisiin, monia läpimurtoja ja ratkaisuja ei olisi koskaan syntynyt.
- Tarvitaan sekä pitkäjänteistä perustutkimusta että kilpaillulla rahoituksella toteutettua korkeatasoista soveltavaa tutkimusta. Suomi tarvitsee erityisesti uutta luovaa tutkimusta, joka on myös radikaalien innovaatioiden perusta.
- Humanistinen ja yhteiskuntatieteellinen ja taiteellinen tutkimus muovaa kulttuuriamme ja auttaa ymmärtämään ilmiöitä, ihmistä ja yhteiskuntaa. Se voi johtaa myös taloudellisiin innovaatioihin.

Taloudellinen ja yhteiskunnallinen vaikuttavuus

- Tiede tuottaa uutta tietoa: läpimurrot ja sovellukset syntyvät usein pitkäjänteisen tutkimustyön tuloksena.
- Tutkimus on perusta korkeimmalle opetukselle – ilman tutkimusta ei ole laadukasta koulutusta. Tutkimuspanosten vaikutus näkyy yhteiskunnassamme monipuolisena osaamisena.
- Tutkimuksen vaikuttavuus syntyy tiedon ja monien muiden tekijöiden yhteisvaikutuksesta ja tyypillisesti pitkän ajan kuluessa.
- Tutkimus houkuttelee osaajia ja investointeja Suomeen ja vahvistaa kilpailukykyämme.

Tieteen vapaus ja tutkimuksen vaikuttavuus

- Tieteen vapaus on turvattu perustuslaissa. Tutkimusta ohjaavat eettiset periaatteet, vertaisarviointi ja hyvä tieteellinen käytäntö. Koko tiedeyhteisö ja jokainen tutkija kantavat vastuuta hyvän tieteellisen käytännön noudattamisesta.
- Tieteelle on ominaista avoimuus, kriittinen keskustelu ja itseään korjaava luonne – tieto tarkentuu, kumuloituu ja kehittyy ajan myötä.
- Rakentava kriittinen keskustelu vie tutkimusta eteenpäin. Tutkijat käyvät jatkuvaa kriittistä keskustelua alansa sisällä, alojen välillä ja muun yhteiskunnan kanssa.
- Tutkimusrahoitus on erittäin kilpailtua. Suomessa tutkimuksen rahoituskriteerit perustuvat laatuun ja kilpailuun. Tämä on vakiintunut tiedepoliittinen linjaus ja käytäntö myös muissa maissa.
- Tutkimustulokset julkaistaan ja pyritään avaamaan kaikkien käyttöön, jotta yhteiskunta voi hyötyä niistä.
- Tieteellinen tieto ei ole mielipide – se on paras mahdollinen ymmärrys tietystä aiheesta, perustuen tieteelliseen metodiin, aiempaan näyttöön ja vertaisarviointiin.
- Tieteellinen tieto on globaalia. Sitä luodaan kaikissa maissa kaikkien käyttöön. Tietoa on tuotettava, jaettava ja käytettävä vastuullisesti.

Akateeminen vapaus

- Akateeminen vapaus on välttämätöntä kriittisen ajattelun, innovaatioiden ja ideoiden vaihdon edistämiseksi, minkä varaan demokraattiset yhteiskunnat rakentuvat.
- Akateeminen vapaus ja tieteen vapaus tarkoittavat tutkijoiden oikeutta valita vapaasti tutkimusaiheensa, opettaa ja keskustella ideoista vapaasti sekä jakaa tutkimustuloksia ilman pelkoa häirinnästä, sensuurista tai muista hyökkäyksistä.
- Akateemiseen vapauden vastinpari on vahva vastuu. Tämä tarkoittaa vastuuta tutkimuksen integriteetistä, etiikasta, tulosten avoimuudesta ja saattamisesta kriittiseen tarkasteluun. Vastuun toteutumista vahtii muun muassa koko kansainvälinen tiedeyhteisö jatkuvassa vertaisarvioinnissa.
- Akateemisen vapauden ja yliopistojen autonomian kaventuminen ovat maailmanlaajuinen ilmiö, mikä liittyy globaaliin demokratian ja oikeusvaltion tilan heikkenemiseen.
- Pohjoismaatkaan eivät ole immuuneja näille kehityskuluille. Poliittisiin ja ideologisiin näkökulmiin tai tavoitteisiin perustuva puuttuminen tutkimukseen, tutkimustiedon käyttöön ja jakamiseen uhkaa tieteen vapautta. Haasteita syntyy myös akateemisesta ja yliopistojen omista sisäisistä kulttuureista.